

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **P.P.K.**, IČO: X., P., P. proti žalovaným: **1/ S.F.**, nar. X., bytom P., **2/ M.K.**, nar. X., bytom P., **o zaplatenie 60 000 Sk** a v rámci tohto konania **o nesúhlase Okresného súdu Košice I s postúpením veci Okresného súdu Michalovce**, sp. zn. 17 Cb 120/05 Okresnému súdu Košice I, po zrušení uznesenia Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 26. novembra 2009, č. k. II.ÚS 283/09-61, takto

r o z h o d o l:

Nesúhlas Okresného súdu Košice I s postúpením veci Okresného súdu v Michalovciach, sp. zn. 17 Cb 120/2005 **n i e j e d ô v o d n ý.**

Na konanie je príslušný Okresný súd Košice I.

O d ô v o d n e n i e:

Žalobou podanou žalobcom na Okresnom súde v Michalovciach 23.8.2005 a zaevidovanou pod sp. zn. 17 Cb 120/05 žalobca sa voči žalovaným domáhal zaplatenia 60 000 Sk ako nárokov z pracovnoprávneho pomeru. Okresný súd v Michalovciach postúpil vec podľa § 104a ods. 1, 3 O.s.p. Okresnému súdu Košice I ako súdu príslušnému na konanie. Okresný súd Košice I s postúpením veci nesúhlasil v podstate z dôvodu, že predmetom sporu sú nároky z pracovnoprávnych vzťahov a nejde o vzťah obchodnoprávny. V dôsledku toho predložil vec na vyriešenie tohto kompetenčného konfliktu, v zmysle platného § 104a ods. 3 O.s.p. Najvyššiemu súdu SR.

Najvyšší súd uznesením zo 16.2.2006, č. k. 2 Ndob 4/2006-48 považoval nesúhlas Okresného súdu Košice I za dôvodný a určil, že na prejednanie veci je príslušný Okresný súd Bratislava II. Svoje rozhodnutie stručne odôvodnil tým, že podľa § 12 ods. 1 zákona č. 371/2004 Z. z. na konanie vo veci ochrany práv z hospodárskej súťaže je príslušný Okresný súd Bratislava II a jeho obvodom je celé územie Slovenskej republiky. V súdnej veci si žalobca uplatnil zaplatenie primeraného zadost'učinenia z titulu porušenia obchodného tajomstva. Proti porušeniu obchodného tajomstva prislúcha podnikateľovi právna ochrana, ako pri nekalej súťaži (§ 20 Obch. zák.), ktorá vzniká konaním v hospodárskej súťaži v rozpore s dobrými mravmi za podmienok upravených zákonom (§ 44 a nasl.). Ochranu práv z hospodárskej súťaže prejednáva a rozhoduje v zmysle citovaného ust. § 12 ods. 1 zákona Okresný súd Bratislava II.

Vec bola v dvojinštančnom konaní právoplatne skončená, dovolanie žalobcu bolo dovolacím súdom odmietnuté (uznesenie Najvyššieho súdu 2 Obo 13/2009 z 24. júna 2009).

Najvyšší súd Slovenskej republiky kompetenčne prejednal konflikt (§ 104a ods. 3 O.s.p.) a rešpektujúc aj taký názor, ako bol vyslovený v náleze, pretože aj keď má voči nemu výhrady, je ním viazaný, vo veci znovu rozhodol, ale s uvedenými pripomienkami.

V zrušujúcom náleze Ústavného súdu SR bol vyslovený názor, že vecná príslušnosť v danej veci sa mala zakladať podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. c/ bod 1. zákona č. 371/2004 Z. z., podľa ktorého: „Na konanie vo veciach ochrany práv k predmetom priemyselného vlastníctva podľa osobitných predpisov a ochrany práv z nekalej súťaže je príslušný Okresný súd Košice I pre obvody 1. Krajského súdu v Košiciach a 2. Krajského súdu v Prešove“, pričom Okresný súd v Michalovciach spadá do obvodu Krajského súdu v Košiciach.

Najvyšší súd SR pri rozhodovaní o kompetenčnom konflikte v uznesení (2 Ndob 4/2006) aplikoval ustanovenie § 12 ods. 1 zákona č. 371/2004 Z. z., podľa ktorého:

„Na konanie vo veciach ochrany práv z hospodárskej súťaže je príslušný Okresný súd Bratislava II, jeho územným obvodom je celé územie Slovenskej republiky“.

Zo žaloby jednoznačne nebolo možné určiť, z ktorého ustanovenia možno vychádzať. V žalobe žalobca nemá povinnosť uvádzať právnu normu, na ktorej svoj nárok zakladá (§ 79 ods. 1 O.s.p.) a keby ju aj uviedol, súd tým nie je viazaný. V priebehu konania totiž môžu

vyjsť najavo okolnosti, ktoré vyžadujú zmenu návrhu a zákon s tým počíta (§ 95 O.s.p.), k takej zmene často dochádza, ale spravidla sa tým nemení príslušnosť súdu, ani veci sa nepostupujú z toho dôvodu.

Každá osoba práva znalá usúdi, že jednoznačné posúdenie tohto návrhu nebolo možné, ale senát najvyššieho súdu posúdil túto otázku ako ju posúdil, považoval svoje rozhodnutie za správne, samozrejme bez akéhokoľvek iného postranného úmyslu a tým založil v súlade so zákonom vecnú a miestnu príslušnosť a určil tým aj zákonného sudcu na prejednanie veci. To spadá do právomoci všeobecného súdu a procesné rozhodnutia O.s.p. nemôže nahradiť a nenahradzuje zákon č. 38/1993 Z. z. Nie je možné ani zosúladienie rozdielnych právnych názorov medzi Najvyšším súdom SR a Ústavným súdom SR, pretože aj keď ide o rovnocenné súdy, u každého s iným zameraním, Ústavný súd vystupuje autoritatívne a polemiku, prípadne konfrontáciu právnych názor nepripúšťa.

Najvyšší súd je toho názoru, že procesnými úkonmi (niekedy aj vadnými) sa ústavné práva, ktoré majú povahu hmotnoprávnych práv účastníka, neporušujú. Tomu zodpovedá aj zákonná úprava, keď pri opravných prostriedkoch, ak také vady nemali za následok nesprávne rozhodnutia, na ne netreba prihliadať (§ 212 ods. 3, § 242 ods. 1 O.s.p.). Ako už bolo konštatované, táto vec bola právoplatne skončená v konaní pred Okresným súdom Bratislava II, a to zamietnutím žaloby a z tohto pohľadu o nijakom porušení ústavných práv sa Ústavný súd nezmieňuje.

Nemôže súhlasiť najvyšší súd ani so zaradením svojho rozhodnutia do sféry tzv. „arbitrárných rozhodnutí“ a ani jeho posudzovanie podľa tzv. „konštantnej judikatúry“. Všeobecné súdy v SR postupujú v konaní v súlade so zákonom autoritatívne a arbitrárne rozhodnutia treba hľadať v rozhodcovskom konaní. Ďalej treba poznamenať, že všeobecné súdy postupujú podľa zákona (ktorý pri rozhodovaní vykladajú), keďže máme kodifikovaný právny poriadok, na rozdiel od anglo-amerického sudcovského práva „Common law“. V týchto systémoch je podstatný rozdiel. V našom právnom poriadku sudcovia sú viazaní zákonom a nie judikátmi, nimi si len zdokonaľujú svoje právne vedomie a tak ako uvedený judikát, vyslovený účastníkom či iným súdom je nezáväzný, tak ani iné judikáty nie sú záväzné, iné postavenie má judikát, keď sa dotýka priamo napadnutého rozhodnutia.

Na všeobecné súdy je vykonávaný enormný nátlak zo strany médií a aj iných spoločenských inštitúcií, pritom nikto ešte neurobil podrobný rozbor príčin jeho problémov a aj toto rozhodnutie k objektívnejšiemu pohľadu má prispieť.

V ďalšom konaní v zmysle nálezu Ústavného súdu, Okresný súd Bratislava II po doručení tohto uznesenia spisy postúpi Okresnému súdu Košice I na ďalšie konanie, keďže rozsudok Okresného súdu Bratislava II a Krajského súdu v Bratislave vo veci samej boli zrušené a tieto súdy na prejednanie veci sa stali vecne a miestne nepríslušnými.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. marca 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová